

Present i futur de la formació de jugadors i jugadores

Grup de Debat amb experts vinculats al bàsquet · Barcelona, 3 de juny de 2025

Federació Catalana
de Basquetbol

Grup de Debat

La Federació Catalana de Basquetbol (FCBQ) i l'Associació Catalana d'Entrenadors i Entrenadores de Basquetbol (ACEEB) van organitzar, el passat dimarts 3 de juny, la catorzena sessió del Grup de Debat, una iniciativa que reuneix un grup de persones expertes de manera periòdica per debatre sobre un tema relacionat amb el bàsquet. En aquesta ocasió, el tema plantejat per generar debat va ser el següent: **'Present i futur de la formació de jugadors i jugadores'**.

Eduard Portela

*Impulsor del Grup de Debat
i president d'honor de l'ACB*

El bàsquet formatiu està vivint canvis importants i la seva continuïtat està en perill. La situació actual em costa de digerir. És un canvi molt substancial. Els diners de les universitats nord-americanes han alterat l'ecosistema del bàsquet i els equips que aposten per la formació es troben amb un problema molt greu. És un tema que em preocupa i que requereix d'accions concretes.

Ferran Aril

President de l'FCBQ

Les conclusions que s'extreuen del Grup de Debat aporten un gran valor afegit al Bàsquet Català. Les aportacions de les persones expertes són d'una gran riquesa i ens ajuden a analitzar, d'una manera més pausada, diferents aspectes que poden tenir incidència en el nostre dia a dia. Aquesta sessió ha sigut l'última de la temporada, però esperem reprendre l'activitat després de l'estiu.

Montse Vicent

Vocal de l'ACEEB i entrenadora de l'AD Bàsquet CAT

Els clubs que aposten per treballar el planter tenen dificultats per mantenir els seus jugadors i jugadores i s'ha de buscar la manera de potenciar la seva feina. Els esportistes troben avantatges a les universitats nord-americanes que aquí no tenen, com ara beques i facilitats per combinar el bàsquet amb els estudis. Si marxen per tenir més facilitats és lògic que ho facin, però la situació és preocupant. És un problema que està creixent.

Xavier Rodríguez

Director tècnic de l'FCBQ

Hem de diferenciar el bàsquet professional del de formació perquè les seves realitats són diferents. Hi ha jugadors i jugadores de gran nivell que estan marxant a les universitats perquè reben ofertes econòmiques amb les quals no es pot competir. No sé si té solució.

Pel que fa a la formació dels nois i les noies, a mi em preocupen alguns aspectes, com la proliferació d'acadèmies i tecnificacions externes als clubs. Crec que el treball de millora s'hauria de continuar fent als clubs. La immediatesa és un altre dels problemes, ja que no hi ha paciència. Un altre dels problemes té a veure amb les famílies. El seu intervencionisme és creixent. A més, els agents tenen incidència en edats cada vegada menors.

Josep Claret

Entrenador

Veig un paral·lelisme clar amb la resta d'àmbits, ja que diferents professionals estan marxant. Són els riscos d'un món global. Cal fer la reflexió de per què està passant. Hi ha una motivació econòmica, que és potent, però també s'han d'analitzar la resta de condicionants. No es valora els joves com ells esperen i sovint no tenen sortida. La falta d'oportunitats també intervé de manera determinant.

Els drets de formació haurien de repercutir en els clubs que han intervingut en el procés, tal com passa al futbol. Quan hi ha un traspàs, haurien de rebre diners totes les parts implicades. Una possible solució seria un acord amb la NCAA. Caldria veure quin impacte té la Lliga U per a menors de 22 anys.

Maria Planas

Exentrenadora / Hall of Fame FIBA

Fa temps que detecto un problema amb el bàsquet femení: el futbol se'ns ha menjat. Em fa una mica de ràbia perquè, fins i tot quan no hi havia mitjans, el bàsquet tenia més repercussió als mitjans de comunicació. Ara només es parla de futbol. Què es pot fer perquè el bàsquet femení torni a tenir l'espai que es mereix?

Si es pot augmentar el nivell físic de les jugadores, crec que l'atractiu de les seves competicions milloraria.

Miquel Nolis

Entrenador

La situació actual a mi no em sembla un problema. A les universitats dels Estats Units tenen una bona estructura i mitjans per continuar amb la formació dels jugadors. Les facilitats per als esportistes són molt grans i, a més, cobren més calers que si juguessin a l'ACB.

El problema el tenen els clubs, que han de buscar la manera perquè hi tornin. Crec que una manera seria que els clubs arribessin a acords amb les universitats, però el peix gran sempre es menja el petit. Els equips d'aquí també es nodreixen dels equips que tenen per sota. Una cosa que a mi m'agradaria és que els equips de formació no juguessin amb les mateixes normes que a la NBA.

Joan Creus

Exjugador i entrenador

La realitat és que els jugadors del 80 estan retirats i els del 85 o 86 ho estan fent ara. A banda del Ricky Rubio, hi ha un buit important de jugadors de nivell II. Una de les raons pot ser la competència d'altres esports.

Jordi Martí (Joventut) advertia en una entrevista que els equips que tradicionalment han apostat pel planter s'estaven plantejant deixar d'invertir tants recursos. Cada vegada arriben menys jugadors a l'elit i el seu nivell és menor.

Josep Bordas

Entrenador

Aquest és un tema important i espinós. No tinc la vareta màgica, però el canvi de paradigma és total. El bàsquet està evolucionant i moltes de les coses que hem conegut estan canviant. Algunes em preocupen. Nou jugadores de la selecció espanyola sub20, per exemple, estan jugant a l'estranger i aquesta dada és preocupant.

No tots els jugadors que marxen als Estats Units cobren i això s'ha de tenir en compte. Això pot provocar algun desengany. Les universitats tan sols invertiran en els jugadors que els hi siguin rendibles per explotar els seus drets d'imatge. Marxar als Estats Units ara és una moda, però veurem el que dura. Les lleis europees s'hauran de reformular.

Cindy Lima

Exjugadora

La meua visió no és tan negativa. Des de la perspectiva dels jugadors i les jugadores no està tan malament i de vegades no és dolent canviar conceptes. Si l'èxode és massiu, serà dolent. Si hi ha un equilibri, la convivència serà bona.

S'ha de fer una mica de pedagogia de com funcionen les universitats americanes. El procés de reclutament és molt agressiu i des de fora tot sembla molt maco. Hi ha coses que no t'expliquen, com que no totes les universitats tenen el mateix nivell competitiu. Abans, a més, no et podies canviar d'universitat. També cal anar amb compte amb l'homologació dels títols acadèmics.

Valeri Malagelada

Director Esportiu de la UE Gaudí

El nombre de jugadors nacionals a l'ACB és molt baix i les oportunitats que reben també han disminuït molt. Els clubs estan buscant fora el talent i s'estan tirant pedres sobre la seva teulada.

L'augment dels centres tecnificadors és molt preocupant perquè el seu principal interès és econòmic. És una situació a la dels agents, que prioritzen les opcions que els donen més diners. A més, alguns pares ja actuen com si fossin agents.

Pili Bilbao

Entrenadora

Jo em pregunto per què les universitats americanes van a captar jugadors i jugadores fora. Potser tenien un problema i han buscat una solució. Aquí plorem massa i fa falta buscar solucions. Tots els problemes tenen solució, a banda de l'econòmica.

La immediatesa és un problema perquè afecta a la formació. Les famílies, els clubs i les acadèmies han perdut el focus del que hauria de ser important. Ens queixem i no busquem solucions. Les lligues que tenim no són prou atractives per a les jugadores. Si volem que no marxin, se'ls hi ha d'oferir una alternativa. A més, la formació que estem fent no és bona.

Míriam Palacios

Seleccionadora catalana mini

El bàsquet formatiu ha evolucionat molt i no precisament positivament. S'han deixat de treballar alguns hàbits que abans eren importants, com l'esforç i la paciència. Les famílies i els entrenadors ja no tenen paciència, que és una tendència de la societat que ha arribat a l'esport.

La gent es pensa que competir és guanyar. El primer pas hauria de ser intentar ser millor. Si ets formador o formadora de nens i nenes, has de deixar el resultat en un segon pla. Això s'està entenent malament. El joc del bàsquet formatiu també ha perdut la seva essència. Els jugadors i jugadores han d'aprendre a escoltar i a equivocar-se.

Javi Torralba

Responsable del Segle XXI

Els clubs tenen la por de perdre jugadores i, per tant, no estan disposats a enfrontar-se a elles amb exigències. Estem utilitzant els jugadors i les jugadores per guanyar i no els estem ajudant a millorar. Iyana Martín va decidir no marxar als Estats Units i quedar-se un any més a Lliga Femenina 2 amb el Segle XXI. Nosaltres vam decidir no utilitzar-la per guanyar sinó per utilitzar tots els nostres mitjans perquè fos millor jugadora. Hi ha poques jugadores altes que estiguin jugant perquè en el seu procés de formació no ens ajuden a guanyar. Això és una competitivitat mal entesa.

La quantitat que paguen les universitats americanes és molt gran i amb això no es pot competir. Les diferències són molt grans i és impossible lluitar. Si només pensem en bàsquet, crec que per a les jugadores d'elit és millor quedar-se aquí, però per a la classe mitja i baixa la situació és diferent. Estem a anys llum del que allí els poden oferir.

Manu Moreno

Periodista

El bàsquet de casa nostra ha tingut grans formadors de jugadors. Jo he vist l'evolució de jugadors con Epi o Villacampa i això és mèrit dels entrenadors que han tingut. L'educació de la gent és clau i a mi m'agrada la formació que es fa a Europa. El problema són les famílies dels jugadors, que tenen la temptació de pensar que el seu fill és el millor jugador del món.

Les prioritats dels joves han canviat i ara es treballa d'una altra manera. Ara tots volen marxar als Estats Units, però crec que això anirà canviant. Si es continua apostant per una bona formació, el bàsquet europeu continuarà sent una referència i els joves es voldran quedar aquí. El moment és complicat, però es necessita paciència.

Àngel Palmi

Impulsor del Grup de Debat i exdirector esportiu de la FEB

Està suficientment demostrat que la nostra organització formativa fins als 18 anys és l'adequada i en aquest moment no és superada per cap altre bàsquet, com queda reflectit en les reiterades bones classificacions de les seleccions de formació i, posteriorment, en les de categoria sènior.

Una vegada completada la formació als 18 anys a les nostres competicions, alguns joves han optat per l'experiència d'acudir durant uns anys a completar la formació en una universitat americana i disposar dels coneixements d'una altra cultura i un altre idioma, però és difícil recordar un jugador o jugadora d'elit que únicament s'hagi format als Estats Units.

Les universitats americanes estan imposant una dictadura econòmica que la resta del món no pot evitar. La seva única aspiració sembla ser la d'intentar aconseguir un retorn econòmic important per als clubs que hagin col·laborat prèviament en la seva formació, però dubto que tot i els seus mitjans cap universitat aconseguir el nivell actual d'eficàcia competitiva i formativa de molts dels nostres clubs i, sobre tot, del Segle XXI.

Federació Catalana
de **Basquetbol**

